

dobra. — Garony a liški su žiwine škódne. — Na mjasecu cłoweki nějsu, ale snaž na gwězdach. — Muže maju na główe kłobyki, žeńske pak maju na główe lapy. — Cłowek ma na rukoma a na nogoma palce. — Kóni ma nogi, nałpa ma ruki, cłowek pak ma ruce a noze. — Rad mam skibku z twarogom a z butru. — Chto móžo móje łdzy licyś? — Ze łdzami wóna žałowašo wó nana a mamu. — Kšuški a slěwki su sad. — Ryby newostanu žywe, gaž nějsu we wóže. — Bomy rostu w lěsach a w zagrodach, na górach a w dolinach. — Na šklicce běštej kšušce a slěwce¹⁾? — My póžomy k šoše.

B. Im Garten blühen Bäume und Sträucher. — Von der Mutter können wir viel lernen. — Der neue Rod ist gut, aber teuer. — Stühle haben Beine. — Unter den Steinen sind oft Käfer und Würmer. — Wein mit Wasser ist gut gegen den Durst²⁾. — Die Füchse sind nicht Freunde der Hasen. — Wieviel Füße³⁾ hat der Mensch und wie viele hat das Pferd? — Nicht einmal mit Tränen wirst du das Herz des Menschen rühren⁴⁾. — Das Pferd hat am Fuße einen Huf, die Löwen haben Krallen. — Mancher Arbeiter ist faul zum Schaden des Herrn. — Auf der Wiese wächst Gras. — In der Stube⁵⁾ sind (gibt es = jo) viel Fliegen.

9.

Perfekt und Plusquamperfekt von byś; § 51 (S. 48 unten, 49).

A. Žo sy była? Chylku som pši nańe była a chylku pši hujku. — Z nanom a z mamu smy tam byli. — Nějsčo ga hyšći žedńe w Barlińu byli? My tam južo cesto běchmy. — Chto jo był předny cłowek na swěše? — Cogodla nejstej tam teke byłej? Běchmej južo přerweej raz tam byłej, togodla něběchmej tam tegdy. — Žo sčo byli tak dłužko? Nejperweej běchmy pši řece a pótom pši gaše. — Cogodla nějsčo cora w Chóšebuzu byli? — Ako ja tam běch, běščo wy tam rowno pobyli. — Mama tencas něběšo doma była, ako běšo ty předny raz how. — Sy-li snaž chóra była, až nějsy była wjasoła? — Ako běščo pla hujka byli, běštej hujk a šota welgin wjasołej.

1) Dual. — 2) pšez piše. — 3) Genetiv: wele nogow. — 4) něgńoš.
— 5) we jspe.